

DIÓSZEGI KRÓNIKA

3. Évfolyam 11. szám

2017. november

A Diószegi Kis István Református Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola lapja

Ősz

Ünnepi műsor

Számadó napok

Lego Robotika

Rajzpályázat

Megemlékezés

Reformáció 500

„Isten oltalom és erősség, aki tetteiben mutatta meg az erejét. Isten a fellegvár, a végső menedék, jöhetnek az őskáosz erői, de Isten a rend, a fedezék, a menhely.” Emlékmű felavatásával, ökumenikus istentisztelettel és Vajda János zeneművével ünnepelték Debrecenben a reformáció jubileumát október 31-én.

A reformáció születésének ötszázadik évfordulója mellett Debrecen egy másik neves évszámot is ünnepel, hiszen négyszázötven éve annak, hogy a debreceni zsinat 1567-ben elfogadta a II. Helvét Hitvallást, a reformátusság hivatalos hitvallási iratául ismerve el. A kálvinizmus és Debrecen története évszázadokra eggyé vált, biztosítva a város leghatározottabb elköteleződését a reformáció ügye mellett.

A Tiszántúli Református Egyházkerület és Debrecen önkormányzata a kettős jubileum alkalmából készítette el a reformáció debreceni emlékművét, amelyet a református Nagytemplom és a Kollégium épületegyüttese közötti Emlékkertben helyeztek el. Az emlékmű tervét az egyházkerület felkérésére Győrfi Sándor Munkácsy-díjas és Győrfi Lajos Szervátiusz-díjas szobrászművészek készítették el.

Test és lélek együtt él

„Debrecen ó-kikötő, tájakat összekötő” – Gulyás Pál kölő szavaival köszöntötte az egybegyűlteket kedden délután Fekete Károly. A Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke beszédében kiemelte Debrecen város tájakat összekötő történelmi szerepét, utalva az 1567. február 24-én megtartott debreceni zsinatra, ahol a tiszáninneni, erdélyi és a tiszántúli lelkipásztorok Méliusz Juhász Péter vezetésével hitvallási iratunknak fogadták el a II. Helvét Hitvallást. „Kettős évforduló alkalmából szeretnénk jelet hagyni arról, ami a hitünket táplálta, ami ahhoz a szimbólumrendszerhez kötődik, amely visszavisz minket Jézus Krisztusig és az Őt magasra emelő Szentírásig. A magyar reformáció bölcsőjénél állítunk emléket és adunk hálát mindazért, amit Istentől ezáltal nyertünk” – hangsúlyozta a püspök.

Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere arra hívta fel figyelmet, hogy a mi jogunk és kötelességünk a hit szabadsága szerint alakítani életünket. Túl a szavakon és deklarációkon át is tudjuk élni az összetartozás érzését, hiszen ugyanannak az Atyának vagyunk a gyermekei. Az ötszázadik és a négyszázötvenedik évfordulón velünk vannak azok a szentek, akiket életük és az egyházhhoz tartozásuk miatt tartunk példaképeknek. Életük eligazít minket a válaszutakon s megmutatják, hogy mit is ér a hit a különböző megróbáltatásokban. „Egy olyan emlékmű született, amelyet nem lehet egyetlen pillantással felmérni. Megállít, igényli a figyelmünket és az időnk. Egyszerre beszél múlt, jelen és jövő egységéről, hitről, amely egybefűzi az egyházat az idő teljességében” – mondta Balog Zoltán.

Papp László polgármester Debrecen városának a protestáns hit és az egyházak országépítő munkájában betöltött szerepéről szolt. Az egyetemes és a magyar történelemnek azt az időszakát idézte fel, amikor a reformáció teológiai és egyházszervezeti, kulturális és társadalmi, politikai és gazdasági szempontból is páratlanul nagy lendületet adott a megújulásnak. „Debrecen városa és a református egyház az elmúlt fél évezredben mint test és lélek élt együtt” – fogalmazta meg.

Az emlékművet Fekete Károly, Balog Zoltán, Kósa Lajos és Papp László leplezte le, majd elhelyezték az emlékezés koszorúit. Igei szolgálatában Fekete Károly a Fil 2,5-11 verseit helyezte az ünneplők szívére. Isten áldását kérte az emlékműre és üdvösséges önismeretünk felismerésére, hitünk erősítésére.

Az emlékműről

Központi egysége a Tiszántúl egykor legjelentősebb, a reformáció korában tűzvésztől rongált gótikus épületét, a debreceni András templomot idézi vissza. A hat méter magas, háromszög formájú, tardosi vörösmárvány tömb művesen kiképzett belseje átváratlan, belső ívében gótikus bronz ablakrács töredék látható. Az alkotás tetején egy csillag-napkorongot idéző aranyozott bronz, nyolcágú „Kálvin-csillag” áll. Egyik oldalán a főnixmadár jelenik meg, amely jelképezi Debrecen városának minden vészből, pusztulásból való megújulását, másik oldalán a halálon is győztes Jézus Krisztusra mutató „Agnus Dei”, az „Isten báránya” ábrázolása helyezkedik el. Az emlékmű részét képezi egy úrasztala és a négy kőpad. A márvány úrasztalan áll bronzból öntve a híres debreceni hőlyagos kehely és az oszlopos bortartó kanna, a kenyérosztó tál, valamint a nyitott Biblia. Az úrasztala a reformáció korában került az oltárok helyett a református templomok centrumába. Az Isten igéjének fontosságára emlékeztet a nyitott Szentírás, a gyülekezeti éneklés jelentőségét hangsúlyozza az egyik kőpadra tett énekeskönyv a 90. zsoltár kezdősortával.

Istenben elcsendesedve

A Debreceni Református Nagytemplom ünneplő közössége a 46. zsoltár Luther által is sarokpontnak tartott ószövetségi igeszakaszát zárhatta szívébe. Fekete Károly igemagyarázatában Isten jelenlétének gazdag áldásait sorakoztatta fel. „Isten oltalom és erősség, aki tetteiben mutatta meg az erejét. Isten a fellegvár, a végső menedék, jöhetsz az őskáosz erői, de Isten a rend, a fedezék, a menhely” – buzdította az ünneplő gyülekezetet hozzájéve, hogy Isten nemcsak az egykoriakat, hanem mai népét is védi. Az igeHIRDETŐ Isten szavának hatásáról is szólt: az emberi lélek elcsendesedik és alázatot tanul. Ez a csend azonban nem meditációs csend, hanem a találkozás csendje. Az Istenre találás csendje, a reformálódás tere. Az élet reformációja csenddel kezdődik, a bűnbánat csendjével. Az istenkép reformációjával kezdődik a távoli Istenhez való közeledés. Ez a csend az a pillanat, amikor egyedül maradunk Ištennel. „Ebben a csendben válunk képessé arra, hogy megértsük: az ősellenség nem

"csupán kívülről támad, hanem belülről is, hiszen bennünk van. Meg kell nevezni az ellenséget magunkban is, erre ad lehetőséget az elcsendesedés" – figyelmeztetett a lekipásztor.

Az igei szolgálatot követően Bereczky Lajos baptista lekipásztor fohászkodott azért, hogy ne a tegnap híteből éljünk, ne a múlt heti szeretetből, ne a múlt havi hűségből, hanem naponként térjünk meg és újuljunk meg Isten szeretetében. Az úrvacsorai közösség alatt az egyesített ökumenikus kórus szolgált, majd Vajda János Kossuth-díjas zeneszerző Istenes ének című művét hallgathatták meg a jelenlévők.

Nadányi Zoltán: Ősz

*Hervadt a park. A fák vetkeznek.
 Mélázva ülök egy padon
 A földrehulló leveleknek
 Halk csörtetését hallgatom.
 Neszt ütnek, mélán, elhalóan
 A földetérő levelek;
 Mintha az ősz csoszogna által
 Halk léptekkel a táj felett.*

*Minden fáradt. Hideg a fény is.
 Már kék eget nem látni fenn.
 E bágyadt, fáradt környezetbe
 Úgy beleíllik tört szivem.
 A levelek csak hullnak egyre,
 Belepve lassan a padot...
 S úgy érzem, én is egy lehullott,
 Hervadt, fonnyadt levél vagyok..*

„Mert nem szégyellem az evangéliumot, hiszen Isten ereje az, minden hívőnek üdvössége rére, elsőként zsidónak, de görögnek is, mert Isten a maga igazságát nyílatkoztatja ki benne hítból hítbe, ahogyan meg van írva: „Az igaz ember pedig hítból fog élni.”
(Róma 1:16-17.)

Kedves Diákok, Tanárok, Szülők!

Mi az igaz, ki az Igaz? Mi az igazság? Sokszor feltett kérdések talán. A minden nap életünkben sokszor találkozunk olyan beszélgetésekkel, amikor valaki vagy valamely csoport az igazáról beszél, igazát hangoztatja. Sok peres ügy is lehet a szemünk előtt, amikor talán családtagok, vagy volt barátok, munkatársak pereskednek, mindegyik a maga igazát hangoztatva, s talán várva, hogy mellette álljanak ismerősei. De még a gyermekek is akár az óvodában, akár az iskolában történő vitaik során is a maguk igazáért harcolnak, a szó nem szoros értelmében.

Mi az igaz, ki az igaz? Az előbb felolvasott Igében Pál apostol így szól, az ószövetségi prófétát, Habakukot idézve, az igaz ember pedig hítből fog élni. De ki az igaz, mi az igazság? Mit jelent az, hogy igaz? Hiszen a kezdetekben felsorolt példákban mindenkorban mindenki igaza volt, hiszen mindenki az igazságot keresné, akkor talán nem ott tartanánk, ahol most áll a világunk.

Mi az igaz, igazság? Ha egy hozzá közelálló szót keresnénk, akkor azt mondhatnánk, hogy az igaz, az igazság szorosan összekapcsolódik a tisztasággal. Mi a tiszta? Amiben nincs folt, amiben nincs semmi hiba, amiben nincsenek kétségek, átmosások, elfedések. Nincs rajta semmi, ami elterő lenne tőle, eredeti színétől, formájától. Tiszta és igaz! Vagyis kérdések, kétségek, ellenmondások nincsenek benne. Tiszta beszéd például, amit nem lehet máshonnan nézve teljesen másként értelmezni.

„Az igaz ember hitből fog elni.”- az igaz. Akinek élete tiszta, az igaz. De ha valóban megvizsgáljuk életünket, akkor bizony mindenki, aki vállalja az önvizsgálatot, akkor beletekintve életébe, láthatja a foltokat. Mulasztások, vagy hántó szavak, tettek- sorakozhatnak szívünkben. Né a másikra nézzünk, mert valóban, ahogyan Jézus is mondja, a más szemében meglátjuk a szálkát, a miénkben a gerendát azonban nem vesszük észre. De akkor mit tegyünk, hogy valóban igaznak bizonyulunk, és ne csak a magunk által igaznak vélt dölgök szerint éljünk?

A zsoltáros is keresi erre a választ, mí módon maradhatunk igazak, tiszták Isten előtt? Ezért így kiált fel: „Hogyan tarthatja tisztán életútját az ifjú? Úgy, hogy megtartja igédet. Teljes szívből kereslek téged, ne engedd, hogy eltérjek parancsolataidtól! Szívembe zártam beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.”

Míg a magunk sérelmeit, ígazait keressük, csak háborúságot, szenvedést idézünk magunknak elő, de ha az igazra, a tisztára, az Isten szerint való igazságra törekkszünk, akkor nyugalmat, békét, szívünk csendjét találjuk meg. Ha Isten igéjében keressük életünk kérdéseire a választ, ha Isten igéjét keresve a szerint cselekszünk, akkor az igazságra, a tisztaságra juthatunk el.

Mégpedig úgy, ahogyan a zsoltáros mondja: „Szívembe zártam beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.” S valóban, ha igazak akarunk lenni, ha tisztán akarjuk életünket, szívünköt tartani, ha nem a háborúságra akarunk törekedni, akkor Isten Igéjét, parancsolatait a szívünkben forgatva eljük napjainkat, kérdéseinkkel, bánatunkkal, a becsapottságérzésünkkel is Önála keresve választ. Így valóban igazak, tiszták lehetünk, Jézus Krisztus minket megtisztító vére által, és vezettetve az Ige által. Így legyen. Amen.

Luther Márton vagyok, a reformátor

1483. november 10-én születtem Németországban, Eislebenben Luder Márton néven. Édesapám bányász volt, édesanyám, Margarete szigorúan nevelte, de nagy szeretettel. 5 éves koromban a mansfeldi iskolába írattak be, ahol szigorú latin oktatásban volt részem. 1497-től Magdeburgban tanultam tovább, majd 1 év múlva Eisenachban folytattam, rokonaimnál laktam. 1501-ben az erfurti egyetemre kerülttem, édesapám jogászt és úriembert akart faragni belőlem. A magiszteri fokozatot megszereztem. Édesapám remélte, hogy a választófejelelem udvarában kapok állást.

Ekkor nagy változás történt életemben. Éppen az egyetemre tartottam, amikor Erfurttól néhány km-re nagy viharba kerülttem. Egy villám légnymomása a földhöz vágott, amikor fogadalmat tettem: ha megmenekülök, szerzetesnek állok. Megmenekülttem, környezetem vidám természetűnek ismerte, ezért megdöbbentette elhatározásom. Apám fenyegetése és a család rosszallása ellenére, 1505-ben beléptem az Ágoston-rend erfurti kolostorába.

A kolostori évek alatt, sok imádság, böjtölés és imádság mellett ismertem meg a Bibliait. 1512-ben teológia doktora lettem és a wittenbergi egyetem tanszékén professzorként tanítottam. Nyugtalánított a gondolat: Hogyan taláshatom meg a kegyelmes Istant? Választ a Bibliából, a Római levélből kaptak: Az ember Isten kegyelméből él, nem pedig a jó cselekedetekből.

1514-től wittenbergi városi templom prédikátor lettem. Észrevettem, hogy sokan úgy gondolják, hogy bűnbocsánatot bűcsúcédulák vásárlásával nyerhetnek, még egy szólasmondás is született a bűcsúcédulát árusítóktól: „Amint a pénz a ládában csörren, leszed a mennybe röppen.” Ezt nem hagyhattam, ezért 95 tételemet a legenda szerint kifüggesztettem a wittenbergi vártemplom kapujára. Bűnöket csak Isten bocsáthat meg, pénzen nem vehető meg.

Nem volt örömteljes 95 tételem fogadtatása, a pápa eretnekké nyílvánított, ki akart átkozni. De Bölc Frigyes választófejelelem követelésére Worms-ba vittek meghallgatásra. A birodalmi gyűlésen követelték, hogy tanaimat vonjam vissza. Erre nem voltam hajlandó, a legenda szerint itt hangzott el híres mondatom: „Itt állok, másképp nem tehetek.” Erre azonban már nem emlékszem. Elengedtek, nem tartóztattak le, de a császár birodalmi átokkal sújtott, így bárki üldözhetett, vagy megölhetett. A visszaúton Wittenberg felé Bölc Frigyes utasítására elrabolták, hogy életemet megóvják és Wartburg várába vittek, ahol álnéven, György barátként élt. Az Üjszövetséget 10 hét alatt lefordítottam, ez lett az alapja a német irodalmi nyelv kialakulásának. Aztán 12 év múlva, végezve az ószövetségi fordítással, a teljes Bibliát német nyelven kiadták. 1522-ben visszatértem Wittenbergbe, az út nem volt veszélytelen. Meg kellett újítanom az oktatást. Hangsúlyoznom kellett Jézus Krisztus megváltását.

1525-ben házasságot kööttem az egykorí apácával, Bora Katainnal, aki 17 ével fiatalabb volt nálam. 7 gyermekünk született, 5 élte túl a gyermekkort. Azon igyekeztem, hogy az emberek minden jobban megismerjék a Biblia tanításait. Ha elkeseredtem, éneklésbe kezdtem, az volt a mondásom: „Aki énekel, kétszeresen imádkozik. Melanchton Fülöp barátom az Ágostai Hitvallásban foglalta össze a reformáció tanítását. Ezt én is helyesnek tartottam. Zwinglivel a német és a svájci reformációt igyekeztünk egyesíteni. Egész életemben azon fáradoztam, hogy az emberek békés úton, Isten tanításaihoz igazításuk életüket.

Iskolai ünnepségünk a reformáció jegyében

A hetedik osztály ünnepi műsora
felskészítő:Nagy Judit

*a művészeti tagozat műsora
Felkészítők: a művészeti tagozat tanárai*

Bemutatkoznak új tanáraink

Laczkóné Szűcs Edmának hívnak, három kisgyermek anyukája vagyok. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hiszen azt dolgozom, amit szeretek. Gyerekkorom óta tudom, hogy tanítani szeretnék, mert nagyon szeretem a gyerekekét és élvezem minden egyes percét a tanításnak. Mivel már tudtam, hogy milyen pályán szeretnék dolgozni, könnyebb dolgom volt az iskolaválasztás előtt. A Bessenyei György Szakközépiskola pedagógia szakán leérettségiztem, azt követően pedig a Kölcsey Ferenc Református Tanítóképző Főiskolán folytattam tanulmányaimat, ahol diplomát szereztem tanító szakon, ember és társadalom műveltség területén.

A diploma után megszülettek a gyerekeim, ezért a pályám elkezdése egy kicsit tolódott. A következő években a gyerekek mellett a gyógypedagógiába is „belekóstoltam”, elvégeztem egy gyógypedagógiai asszisztens tanfolyamot és mivel tetszett, álláslehetőségem pedig nem adódott, beadtam a jelentkezésemet az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógia Karára, ahol a sikeres felvételt nyertem. Újra buültem az iskolapadra és ezzel egyidejűleg elkezdtem dolgozni a József Attila Általános Iskolában, mint utazó gyógypedagógus. Tizenhárom sajátos nevelési igényű gyermek fejlesztését végeztem a város iskoláiban, amelyek a tankeriúlthatóhoz tartoztak. Munkám nagyon sokrétű és teljes szakmai alázatot igényelte. Ellátásuk két formában történt otthonukban illetve a többségi iskolákban egyéni fejlesztés keretein belül, az egyéni bárásmódra, a gyermekek speciális szükségleteire alapozva. Ezért is kiírvással kezdtettem bele 2017. szeptember 1-től a Diósgyőri Kis István Református Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola 2.6 osztályában, mint magyar és környezet, a 3. c osztályban, mint rajz tanító. Célom a hatékony tanulási módok elérése érdekében ösztönözni a tanulókat és biztosítani számukra a motivációs helyzeteket, valamint új tanulási stratégiák kiépítésére törekszem a tanórák során. A tanítási tanulási folyamatban minél több módszert, technikát alkalmazzak, használjak, hogy minél színesebbé tegyem az óráimat. Az új ismeretek elsajátítását és bevezését segítő interaktív tanulási technika gyakori alkalmazása. Ezúton szeretném megköszönni a kedves kollégáknak, hogy szeretettel, segítőkézséggel befogadtak és így könnyen megtaláltam a helyemet közöttük.

Bemutatkoznak új tanáraink

Kissné Lukács Mónika vagyok, matematika szakos tanár.

1978-ban születtem, Erdélyben: Margittán.

Általános iskolai tanulmányaimat szülfalumban, majd az érettségít Margittán szereztem matematika-fizika szakos osztályban.

Az érettségi megszerzése után tanulmányaimat sikeres felvételi vizsgát követően Kolozsváron a Babes-Bolyai Tudományegyetem matematika karán folytattam ahol matematika szakos tanári diplomát szereztem.

Tanulmányaim befejezése után 2001-ben házasságkötésem miatt Magyarországon telepedtem le ahol a Bessenyei György Szakközépiskola matematika tanároként, valamint nevelőtanároként és az akkor Diószegi Kis István Református Általános Iskola matematika tanároként kezdtem el dolgozni.

2010-ben hármás íkreink, gyermekünk megszületését követően az Aegon Magyarország Általános Biztosítónál kezdtem el dolgozni pénzügyi tanácsadóként, majd vezetőként.

2017 családi életünkben ismételten egy mérföldkő: gyermekünk általános iskolai tanulmányaikat kezdték el a Diószegi Kis István Református Általános Iskolában, valamint gyermekimmel együtt én is visszatértem a matematika tanításához.

A legfontosabb számomra az hogy a rám bízott osztályok tanulóiól képességeikhez mérten a lehető legtöbbet hozzák ki, úgy hogy meglátassam velük azt is hogy miért fontos a matematika, hogyan tudják a hétköznapokban hasznosítani a tanultakat és ugyanakkor megláttatni velük azt is hogy milyen szépségeket rejt magában a matematika. Célom ugyanakkor a tanulókkal valamint szüleikkel a segítőkészsgégen alapuló jó kapcsolattartás is hogy meglegyen.

Remélem hogy munkámmal sok diákokat juttatok el arra hogy versenyeken is részt vegyenek és eredményeikkel az Iskola jó hírnevét öregbítsék.

Művészeti tanulóink fellépései

A népi ének és cítera tanszak tanulói augusztus 12-én az I. Darvasi Fesztiválon léptek fel.

Augusztus 20-án Furtán a katolikus templomban szerepeltek.

Októberben 13-án a számadó napokon.

Október 15-én Furtán a katolikus templomban, püspöki szent misén.

A Bihari Számadó Napokon a Tekergő és a Borbolya néptánccsoport lépett fel.

Fafúvós tanszak tanulóinak fellépése

Szeptember 4. Évnyító Bíró Eszter és Dobrik Sáron

Szeptember 17-én Szabóné Nagy Andrea avatásán Bazsó Gitta

Szeptember 20-án Kodály meghallgatáson Bazsó Gitta

Október 6-i megemlékezésen Bazsó Gitta

Október 15. a reformáció 500. évfordulójá: Bazsó Gitta, Bíró Eszter, Bökonyi Nándor lépett fel.

A Sinka István Városi Könyvtárban a népmese napja alkalmából meghirdetett Többet ésszel mint erővel című rajzpályázaton eredményesen szerepeltek diákjaink.

1-2. osztályos korcsoportban

I. Helyezett lett **Frank Debóra**

2. a

IV. Helyezett **Ujpal Kíra**

2. b

VI. Helyezett **Kardos Lili**

2. b

Különdíj: **Elek Jáhel**

2. a osztályos tanulók.

3-4. osztályos korcsoportban különdíjas lett **Gyarmati Dezső** 3. b osztályos tanuló.

Felkészítettek: Czirjákné Hajzer Ilona és Síteri Róbert.

Versenyeredmények

A Bihari-sík Tájvédelmi Körzet megismérésére rendezett vetélkedőn első helyezést ért el Török Cenge, Gondoly Eszter és Kiss Anikó 8. osztályos tanulók. A Családi csapat 2. helyezést ért el: Kövesdi Nőra, Bíró Eszter és Bíró Andrea.

Felkészítette: Nagy Sándor

Gratulálunk az eredményhez a csapattagoknak és a felkészítőnek.

ÚSZÁS

II. Nemzetközi Rövidpályás Hód Kupán vett részt **Budai Bálint** és **Budai János**, az iskolánk 5.a osztályának két tanulója. Ezen a rangos versenyen a testvérpár 4 érmet és egy kupát vihetett haza. János bronzérmet nyert pillangóúszásban, Bálint egy arany érmet hátúszás versenyszámban, egy ezüst érmet pillangóúszásban és egy bronz érmet mellúszásban, illetve ő lett a korcsoportjának legeredményesebb 2007-es fiú versenyzője.

Szeretettel gratulálunk nekik, szüleiknek és edzőjüknek, Pap Róbertnek

Versenyeredmények

Iskolánk rajzpályázatának eredményei

- I. helyezett Kalmár László 1.a
 II. helyezett Ganzé Sándor 1. b
 III. helyezett Rózsa Zsófi 1. a

- I. helyezett Dobrinsk Sáron 2. a
 II. helyezett Elek Jáhel 2. a
 III. helyezett Mező Ramóna 2. a

Különdíj: Szűcs Virág 2. a
 Nagy István 2. a
 Kiss Gréta 2. a
 Kardos Lili 2. b

- I. helyezett Pap Szimonetta 3.a
 II. helyezett Técsi András 3. a
 III. helyezett Matkó Dóra 3.a

Különdíj: Hudák Lora 3.c
 Karácson Réka 3.a
 Rébai Mislán 3.a
 Kovács Levente 3.a
 Gyulya Réka 3.a
 Krafcsik Kristóf 3.a

- I. helyezett Geönczy Kincső 4.b
 II. helyezett Nagy Patrícia 4.a
 III. helyezett Szilágyi Laura 4. b

Különdíj: Oláh Csaba 4.b
 Bor Máté 4. b
 Kathó-Serdült Anna 4. b
 Török Otilia 4. b

Iskolánk rajzpályázatának eredményei felső tagozat

- I. helyezett Ambrus Balász 5. a
II. helyezett Balogh Vivien 5. b
III. helyezett Kovács Maja Rebeka 5.b

Különdíj: Gonda Boglárka 5. b

- I. helyezett Bor Kata 7.o
II. helyezett Horváth Benedek 5. a
III. helyezett Kovács Dávid 5. a

Óvodások névsora

Szívárvány Református Óvoda:

Bottó Boglárka, Barthá Hanna, Barthá Kata, Berecz Mílán , Derzsi Jázmin, Elek Lea, Frank Naomi, Furka Biborka, Ganzé Márk, Kádár Vivien, Kasza Kincső, Kobra Tamás, Kolcsár Botond, Kurunczi Hunor, Kurunczi Zsolt, László Dóra, Muzsnai Hédi, Nagy Bíró Ádám, Nagy Hanna, Pinczés Emese, Pinczés Eszter, Soós Levente, Szántó Panni, Szántó Szilárd, Varga Boglárka, Varga Lili

Gyermekek kert Tagóvoda

Cseh-Domján Bori, Erdei Dominika, Harangi Gergő, Kópás Tamás, Kozák Barbara, Mihálka Lili Kata, Szász Boglárka

Rákóczi Óvoda

Daróczí Emma, Kazai Fanni, Rácz Annamária, Török Bence

LEGO ROBOTÍKA

Október elején elindult a LEGO robotika hat EV3 szettel az iskolánkban. Mivel nagy az érdeklődés a diákok körében, ezért szerda és péntek délután is van lehetőség a használatukra. Szerdán a 3-4. évfolyamosok, pénteken pedig a 5-7. évfolyamosok dolgozhatnak. Így pár óra elteltével, nagy örömmel állapíthatom meg, hogy a várakozásnak megfelelően nagyon élvezí mindenki ezt a foglalkozást. Nagyon nagy lelkessel kezdtek hozzá a szereléshez és ügyességüknek megfelelően elég hamar meg tudták építeni a robotokat, a nagyobbak pedig már a programozás alapjaival is megismertedhettek. A folytatásban pedig egyre több és összetettebb feladaton keresztül fogják elmélyíteni tudásukat.

Megemlékezés október 23-ról

Október 24-én az 1956 októberi eseményekre emlékeztünk. 1956 soha el nem évülő felelősséget rakott a vállunkra: nekünk, a szabad Magyarország polgárainak nagyobb gonddal és tisztább lélekkel kell őrködniük nemzeti létiunk méltósága fölött. Nem véletlenül mondják: emberemlékezet óta mindenig is a halottak tisztelete volt a jelen és a jövő alapja. Mert ez a tisztelet megtiltja az örökségük önkényes kezelését, arra kényszeríti az előket, hogy az örökül hagyók által jóváhagyott célokat kövessék. Mi, késői magyarok tudjuk - mert megtanított bennünket a történelem arra -, hogy mit jelent ennek az örökségnak az önkényes kezelése, tudjuk hová vezet az előttünk járók által jóváhagyott célok feladása. Több mint három évtized kellett ahhoz, hogy az 1956-ban vérrel és veritékkel kivívott szabadságot 1990-ben visszaszerezzük. És végre megszabadulunk a tékozlók bünétől: az árulásukkal behívott szovjet csapatoktól, az idegen megszállástól. Valóban, több mint három évtized kellett ahhoz, hogy ott folytassuk, ahol 1956 októberének végén álltunk: a szabad, független és reménytelű jövő kapujában.

Erre a megemlékezésre idén a 6.6 osztály készült ünnepi műsorral. Az ünnepség áhitattal kezdődött a közösségi térben, melyet iskolánk lelkésze Matkóné Cseh Brigitta tartott. Ezt követően tekintettük meg az ünnepi műsort, amelyben 1956 októberének Berettyóújfalu eseményeiről és mártírjairól emlékeztünk meg.

Felkészítők: Szabóné Papp Lívia, Tóth Bertalan, Nagy István

*„Áldjon meg téged az Úr, és
őrizzen meg téged!”*

4 Mózes 6,24

<i>Mészáros Dominik</i>	<i>1. b</i>
<i>Vékony Vivien</i>	<i>1. b</i>
<i>Kiss Gréta Virág</i>	<i>2. a</i>
<i>Nyíka Jázmin</i>	<i>2. b</i>
<i>Típanucz Kende János</i>	<i>2. b</i>
<i>Erdélyi Petra</i>	<i>3. a</i>
<i>Fónyad László</i>	<i>3. a</i>
<i>Szabó Zalán</i>	<i>3. a</i>
<i>Törzsök Flóra</i>	<i>3. c</i>
<i>Vékony Nikolett</i>	<i>3. c</i>
<i>Barcza Roland</i>	<i>4. a</i>
<i>Cseke Zsombor Imre</i>	<i>4. a</i>
<i>Gonda Péter</i>	<i>4. a</i>
<i>Bene Johanna</i>	<i>4. b</i>
<i>Madár Szabolcs</i>	<i>4. b</i>
<i>Parti János</i>	<i>4. b</i>

*Köszöntjük novemberi
születésnaposainkat!*

*„Áldjon meg téged az Úr, és
őrizzen meg téged!”*

4 Mózes 6,24

Hagymási Levente Gyula 5. a

Juhász Dominik 5. a

Lakatos Géza Sándor 5. a

Tóth Boglárka Lelle 5. b

Bíró Eszter 6. a

Fazekas Ádám Csaba 6. a

Tóth Hanna 6. a

Hagyó Csaba 6. b

Kun Bettina 6. b

Mászlai Roland 7. osztály

Szűcs Orsolya Ildikó 8. osztály

Török Csenge Sarolta 8. osztály

*Köszöntjük novemberi
születésnaposainkat!*

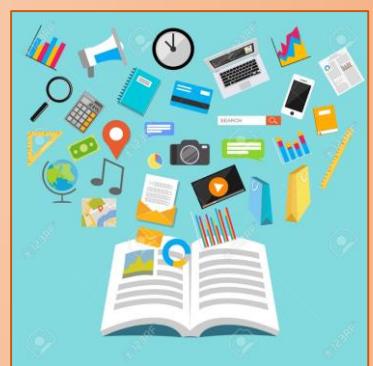
Programok , versenyek, hírek

Ószi szünet	Utolsó tanítási nap: Október 27. Első tanítási nap: November 6.
November 4. Megemlékezés	November 8-án a közösségi térben, a 6. osztály műsorával emlékezünk a november 4-ei eseményekre.

Felhívás

Kedves Szülők!

2017. Szeptember 1-től csak azokat az iskolán kívüli versenyeredményeket áll módunkban a Diószegi Krónikában megjelentetni, amelyet az újság e-mail címére küldenek. (dioszegi.kronika@gmail.com) A levélnek tartalmaznia kell a versenyző vagy szereplő gyerek nevét, osztályát, a verseny pontos nevét, idejét, helyét, a versenyző eredményét, illetve a gyermekről egy képet.

Köszönnettel: a Krónika szerkesztői

G a l é r i a

Lapzárta: november 22. Következő számunk 2017. november 27-én jelenik meg.

Felelős kiadó: László Vilmos Csongor ígazgató

A Diószegi Krónika elkészítésében részt vettek: Bényei Tamásné, Gyarmatinné Kiss Adrienn, Szabó Gyuláné, Matkóné Cseh Brigitta, Pálfi Edit, Győrfi Éva Nagy Judit, Ékesné Baranyai Enikő, Pappné Nagy Éva.